

ריגלתי למען ישראל!

מנר אינה נשואה. פיפירס האדיב פנה אליה, על כן, בגלויית-הדואר הראשונה שלו, ש" שלח לה אל ביתה בפראנקפורט, ב" תואר "גברתי הנכבדה והחסודה".

שגיאה קטנה — אך אשר יכולה היתה לעורר את חשדו של הוזהר. על כך נשלחה מיד גלוית-דואר מצוירת מקלן לפיפירס, בחתימה "העלמה מאריה מנר".

פיפירס הבין, מעתה פתח את מכתביו ב"מאריה יקירתה", ואילו היא השיבה לו בנוסח "שמך קטן שלי...".

★ ★ ★ אשת-ישיחה מבריקה

פיפירס הגיע לבנגאוי ב-30 בספטמבר. הוא פתח משרד כסוכן מסחרי גרמני, ברחוב עומר מוכתר, סמוך לגמל, בקומה העליונה של אחד הבתים הגבוהים ביותר. המקום נראה לו מתאים לקשר אלחוטאי, בבוא המועד.

בתודושים הבאים השתדל לקשור קשרים עם אנשי-עסקים לוביים, לוחמי-שיחורו אל-ביריים, מומחי-ראדאר אמריקאיים וקציני צבא בריטיים. על כך דיווח בשקדנות ל"ידידתו", העלמה מאריה מנר, תושבת פראנספורט.

ב-23 בנובמבר קיבל מיברק שמאריה מבקשת לסגשו באמסטרדם. הוא נתבקש להר דע בפרוטסול כיצד יטוס. במברק חוזר פירט את מסלול הטיסה. הוא היה מוכן לקראת פגישתו עם מאריה, אותה רצה להכיר סוף-סוף.

ברומא התישבה צרפתיה צעירה על מושב המטוס לידו. היא היתה אשת-ישיחה מב-דיקה. הוא הצטער מאוד על כי נסעה רק לפאריס.

בשעת הפרידה היא התכופפה לעברי ולחשה לתוך אוזנו: "הבוס מבקש להודיע לך כי הוא מחכה לך בשעה 20.05 ליד תאריה-טלפון, מול התחנה הראשית של אמסטרדם...".

לפני שהתפס כמה העניין, היא הסתלקה, מבלי שהתפס לעקוב אחריה.

★ ★ ★ כמר סיפורים בצופן

דבוס' חיכה ליד תאריה-טלפון. אגנתו עזר ממשיכים לנסוע, אמר קצרות, והוביל את פיפירס לתחנת הרכבת אשר במקום.

הם נסעו לעיריה-הבראה ואנדררט. במר גית הגיעו לרחוב פיפירס-אנגל-הארט. רחוב עם הרבה בתים קטנים. האיש צילצל בבלת של אחד הבתים, צעיר בעל שפם צבאי ומשקפיקרן עבים פתח.

הצעיר הוצג על-ידי האיש לפני פיפירס. כפנים הזירה הוסיף: "הוא המורה שלך לאלחוטאות. בשלושת השבועות הקרובים הוא ילמד אותך את שיטת-האלחוט שלנו". פיפירס למד לחבר דו"חות בצופן, בקב" צות של חמש אותיות. כספר-הצופן שימש כרך הסיפורים של היג'ינר פון-קלייסטייט.

לכל יום נודע עמוד אחר. למי סדר מסור יים, הוחלטו האותיות של נוסח הדו"ח באר-תיות מן העמוד המתאים של הספר.

כעבור שלושה שבועות טס פיפירס ל-רומא. שם נמטר לו מכשיר-אלחוט, בגודל ספר-טלפון. אותה שעה קיבל פיפירס גם את המכונת שהובטחה לו, מדגם סטרי-דבייקר-קוטאנד. הכנף האחורית של המכונת הותאמה להסתרת מכשיר-הקשר. עם ציוד זה חזר הסוכן פיפירס לבנגאוי, ב-30 בינואר 1957.

במשך חודשים עבד לשביעות-רצונו ה-גמרה של מעבדיו. פעמים בשבוע חיבר הודעות-אלחוט על מצב הצבא הלובי, על המצב בגבול לוב-מצרים, על פעולות ה-מורדים האלגיריים במרחב בנגואיר-טריפולי.

• הצורה הגרמנית הסטאנדרטית לפתיחת מכתב הונופנה לגברת נשואה. בגרמנית, כמו בצרפתית ובאנגלית, יש הבדל רב בין "פראו" (גברת) ל"פרויליין" (עלמה בלתי-נשואה).
• מסודר פרטי, בן ראשית הסאה ש-עברת.

מאז לכירת אייכמן, מעסיקה שאלה אחת את דעת-הקהל הגרמנית יותר מכל שאלה אחרת. כפי שניסח זאת עתון נפוץ בגרמניה המער-בית: "כיצד הצליח השרות החשאי של אחת המדינות הקטנות ביותר בעולם, במקום שנכשלו השרותים החשאיים של אמריקה, אני גליה וצרפת במשך 15 שנה?"

כדי לתת תשובה על שאלה זו, חקר העתון פרשה שהיתה קרובה לעיר מולדתו: פעילותו של אזרח ישראלי ששהה שם ואשר לפני שנתיים גילו עתונים גרמניים כי עמד למעשה בראש רשת-ריגול.

תוך כדי הקירת פרשה זו גילה העתון את הגראפיקאי הנאצי גרהארט פיפירס, בן ה-34, מהאנובר — שמען כי עבד שלא ביודעין למען הריגול הישראלי, וכי רק בגלל שגיאה זעירה של אותו אזרח ישראלי עלה בידו לגלות את הסוד — ולהישאר בחיים.

מען פיפירס: "השרות החשאי הישראלי מצליח הודות לשיטתו: הוא משתמש בעיקר בנאצים ותיקים, בקצינים גבוהים של הים.ס. והגסטאפו, בניארכאזים. אין שיטה טובה יותר לגלות את מחבואם של אנשים כמו אייכמן. כמוכן שסוכנים אלה אינם יודעים למו מגיעים הדו"חות שלהם. נדמה להם כי הם עובדים כשביל אחד השרותים החשאיים של נאצי".

"העולם הזה" מפרסם בזה את סיפור העתון הגרמני במלואו.

על מעשי-חבלה במחנה אמריקאי, על היכ-ריות עם גרמנים.

★ ★ ★ התנגדות לריגול נאצי

משהו לא מצא חן בעיניו. הוא החל מהרהר. מדוע מעוניין שרות-המודיעין שלו, השייך לנאצי, בפרטים המוכרחים להיות ידועים לנאצי? בלאו הכי? השאלה לטרידה אותו.

לפתע קיבל פקודה לברר פרטים על תח-נת-הראדאר האמריקאית בבנגאוי. זה ביל-דל אותו לגמרי. הוא שלח למעבדו תש-דורת בצופן: "אני מסרב לרגל אחרי סודות של נאצי!".

התשובה שקיבל היתה ברורה: "עליך ומלא את פקודותינו. דע שאתה בדינו וכי נקום בך על כל. כל דרך של בריחה חסומה בסניך. משכורתך מופסקת בתוקף מייד. סוף".

מיד באה המכה השנייה. אשתו של פי-פירס, שלא היה לה מושג על מעשיו האמרי-תיים של בעלה, הגיעה במפתיע לבנגאוי, יחד עם שני ילדיה. "המנהל שלך ביקר אצי-לנו", אמרה לבעלה המזועזע. "הוא נתן לנו כסף לבוא אליך, מפני שאינך יכול לקבל עכשיו חופשה".

"הוא פיתה אותך ואת הילדים לבוא הנה כדי שתשמשו כבני-ערובה!" זעק פיפירס.

"מה זאת אומרת, בני-ערובה?"

"אני סוכן של שרות חשאי" הודה פי-פירס סוף-סוף לאשתו. "מי ששלח אותך איננו קצין לובי, כפי שסיפר לך, אלא הבוס שלי".

"בשביל איזה ארץ את מוכרח לעבוד?"

שאלה בחרדה.

"איני יודע בשביל מי, ענה. אולי בש-ביל מדינה ערבית".

★ ★ ★ קורד יורגנס מצוי

באותו ערב קיבל תשדורת ממעבדיו. "האשה והילדים ערבים בראשיהם למר-לוי פקודותינו!" פיפירס השיב, בתשדורת: "חלית. איני יכול לפי שעה לעבוד בש-בילך".

הוא ידע כי אין בכך מוצא. הוא הבין כי בכלל לא נותר לו מוצא. כעבור שלו-כי שבועות קיבל ממעבדיו הוראה להיפגש בטריפולי עם קצינים אלגיריים, לצורך משאומתן.

בדרך בת 120 הקילומטרים לעיר זו הת-קלקלה המכונת. המאייד ניווק. הוא נאלץ להיגרר על-ידי משאית, שהובילה כמה גמי-לים. לטריפולי הגיע באיתור של שלושה ימים.

שם נודע לו כי בית-הקפה, בו היה צריך לפגוש את האלגיריים, סוצן. איש מבין הנוכחים במקום לא ניצל. צעה נדמה היה לפיפירס שהבין מה ה-

גורל שיועד לו. הוא הוציא את מכשיר-הקשר מכנף המכונת, אותה השאיר במקום לשם תיקוף, ונסע במונית לנמל-התעופה.

רק שם עלה על דעתו שעם מכשיר-הקשר בחיקו, מסוכן לעבור את ביקורת-המטרה החמורה.

לפתע ראה פנים מוכרות, ליד הבר של נמל-התעופה. היה זה קורד יורגנס, שחקן-הקולנוע הגרמני, ששהה בלוב לצורך

בידו בבנגאוי כי נעלם, כבר נמצא מחוף-למים הטריטוריאליים של לוב.

ממאלטה שלח פיפירס מיברקי-אזהרה ל-ידידיו, הסוכנים בקאהיר ובדמשק. גם לה-היתה צפויה עתה סכנה. הבריחה הצליחה.

אולם כעבור כמה ימים כבר גילה מעבדי-דו את עקבותיו בגרמניה. הוא הריץ ל-מיברק, הומינו לפגישה בבר-החלב בתחנת-הרכבת הראשית של האנובר, אחד המקו-מות הסואנים ביותר בעיר.

שם איים עליו: "אתה וכל משפחתך תסי-כלו, אם תגלו אי-פעם אפילו מילה אחת על מה שקרה!".

אולם פיפירס לא נבהל. להיפך, הוא הח-ליט לחשוף את פרצופו של אדם ה-פעם, באחת הפגישות בבון, שכה האיש את כללי ההירות והופיע במכונת פר-טית, מדגם לוי. פיפירס רשם לעצמו או-המספר, ושלה בקשה לברר מי בעלה, במשרו-הרישוי בבון. התשובה: מכונת במספו-זה רשומה על שמו של ישראלי השוהה בגרמניה.

משמע: האיש שהעדיף לשכור קציני-של הים.ס. והגסטאפו, עבד למעשה למע-מדינת ישראל!

★ ★ ★ נסיון לרצח ואיום ברצח

עת תנאי מבוין חקר ומצא לבקשו פיפירס כי הישראלי רשום כתושב זו-הגר בגרמניה. "אולם עכשיו הוא לא נמצא

הנאצי תמונה זו צולמה בבנגאוי, שעה שפיפירס (בחולצה הלבנה) פעל סג-בשליחות האיש הישראלי שגייס אותו. לידו יושבים ידידים עמם התחברו בתוקף תפקידו. הקערה על השולחן משמשת להכנת "בולה", קוסייל יין האהוב על הגרמנים

עוד כאן, כתב. "לפני כמה שבועות נקרא הורה לירושלים".

אך באותו זמן נעצר פיפירס עצמו. במשך-המשה שבועות התעניינו בו שרות-הבטחון הגרמני והשרותים החשאים האמריקאי וה-בריטי. אנשי שרות-הבטחון הגרמני ידע-מאזן מי הוא — איש הימין הקיצוני, אולם מאחר שלא ריגל נגד הרפובליקה הסודא-לית הגרמנית, שוחרר.

מיד הגיש קובלנה פלילית על "נסיון-לרצח ואיום ברצח", נגד מעבדיו הישראלי-אולם מאחר שהאיש לא הופיע עוד בגר-מניה, נגנזה קובלנה זו בארכיון המשטרה-ית

חשיפת זהותו של האיש הישראלי אישרו-שוב כי כל השרותים החשאיים של כ-העולם פועלים על פי אותו העקרון: המ-טרה מקדשת את האמצעים. באותה רשת מחוכמת נתפס רוצח-היהו-דים אדולף אייכמן. ולכל הבקיאום בענין ברור: הוא לו-יישאר בורד.